

اعلامیه دیدگاه هواداران جبهه ی ملی افغانستان

اعلامیه ی مشترک جبهه ی ملی افغانستان (جما) در هفت ماده، توضیح آشکاری است که، سنت و روش های سیاسی متعارف ملی در حوزه ی نقد اجتماعی را نهادمند می سازند. جما در دوره ی کوتاه آغاز فعالیتش وارد مرحله ی سیاسی کردن مواضع ملی خویش در مقیاس جهانی شده است.

سنت مبارزان پیشین احزاب سیاسی در کشور ما، بسیار ناروشمند و ناکارآمد بوده است. آنها یا مطلقاً برانداز و دگرگون طلب بودند یا پیرو حاکمیت بگونه ی بسیار مضحک. اما با تشکیل جبهه ی ملی افغانستان در آن طیف های نیرومند مردمی، بر ضد تمامیت خواهی، بربرنامگی، پنهانکاری و ابهام سازی و نیز برضد قانون گریزی و ناصداقتی، موضوعگیری واضح و طرح ملی بدیل نموده اند، راه و روش شده و برخی محافل سیاسی کم عمق نیز ناکارگی خویش را دریافته اند.

جبهه ی ملی افغانستان پایه ی کار فرهنگی خود در زمینه ی سیاست را، برحسن نظر نسبت به هم اندیشان بنا کرده است، لذا همواره دادخواهی و رسم همیاری سیاسی را در پیوند با مواضع دوستان و متحدان و هم اندیشان و همراهان فردای خویش، تنظیم نموده است.

در جبهه ی ملی افغانستان (جما) هیچکس برای فردخامی ملاحظه ی سیاسی و هواداری ناسودمند پیش نمی آورد، اصل بنیادین آن بر کار مشترک سیاسی بر پایه خرد جمعی استوار شده است. جما مائل نیست از میان دوستان همسو و از صفوف دیگران سرباز گیری کند و ناجوانمردانه به صف شکنی پردازد. جما به دیالوگ ملی، تفاهم سیاسی، رقابت، نقد و تفسیر اندیشه و عمل نظام و نیروهای سیاسی در کشور مؤمن است.

فرافکنی و ناخوش اندیشی که در باور دینی ما فتنه تلقی میگردد، مردود است. آنانیکه رویکرد سیاسی دیگران برای اتحاد و وفاق ملی، مَهر ناکارآمدی میزنند و خود از یک حلقه در گذشته مانده و گروه گرای آیدیولوژیک بدر آمده نمیتوانند، زهر بداندیشی خود را بر سر و روی روزگار نپاشند.

ما از آنسوی پهنه ی اختلاف و ناسازگاری ها و از اعماق چاه ناهم اندیشی و پریشان خوئی، بدینسو آمده ایم، تا با اتحاد و همسویی دشت های بی آب و علف توافق و همگرایی سیاسی، هم اندیشان مردم جو و مردم خورا، سرسبز بگردانیم و بضاعت اندک سیاسی موجود در خویشان را در نزد دوستان و همباوران مؤمن به همکاری و با همی پیشکش ایشان بداریم.

هواداران جبهه ی ملی افغانستان که هنوز هیچگونه پیوند و نسبت سازمانی و تشکیلاتی خاصی با آن ندارد، اقدام آغازین مؤسسان جبهه ی ملی افغانستان را بسیار عاملانه و عاقلانه پنداشته و به تائید از این جمعگرایی سیاسی رهبران و پیش برندگان آنرا آفرین میکنند. همچنان بجاست اگر به ائتلاف ملی، جمعیت اسلامی، حزب حق و عدالت، کنگره ملی افغانستان و ... پیشنهاد و توصیه گردد که، ناهنجار گوئی و تنگ حوصله گی ناموافقان را جدی بگیرند و با بیعت از فرهنگ رواداری و حسن سلوک سیاسی سخن کارآمد و معنادار بزنند. در تاریخ روابط غیر رسمی احزاب سیاسی در سطح بین المللی، این نخستین بار است که جبهه ی ملی افغانستان به بیرون از کشور سفر میکند و در باب اوضاع مملکت با نماینده گان رسمی آمریکا سخن میگویند.

اظهارات ناصواب آقای سنچارکی در رسانه های داخلی و خارجی و نیز اظهارات ناصواب آقای قانونی در محافل خصوصی با تب خودبینی و نادرست انگاری تیر از کمان شان و حرف از دهان شان می پرد و بی هیچ اندیشه ای سخن میگویند، آینده ائتلاف ملی را به بیمایگی و بی اثری خواهند برد.

آقای یونس قانونی بدلیل خطای سخن در دوره ی ریاست پارلمان " پدر و بابای ما را پوهنتون کشته است... " خود را در مسلخ سیاسی قربانی خطای خود کرد و بدین جهت دوباره برای تبار و مردمش صاحب وزن نمی شود.

دیشب گفت: جبهه ی ملی و رهبران آن در اروپا طرح فدرالی نموده اند. اول این سخن دروغ و ناجائز است. در ثانی اگر چنان نیز میگفتند، کفر نگفته اند. فدرال نیز یک شکل مدیریت و نظام سیاسی است که نمونه ی آن در جهان به شادمانی پیروز است. تنگ خلقی آقای قانونی و ائتلاف ملی در تعیین نظام غیرمتمرکز و پیشرفت جبهه ی ملی در زمینه ای بین المللی برای اعتبار سازی سیاسی آن، از چه انگیزه آب میخورد.

ائتلاف آقایان قانونی، بسم الله خان، دکتر عبدالله و ... از مارشال فهیم می شنوند و می ترسند، لذا هر بار هر جمع آمد و اتحاد ملی ضد تمامیت خواهی و مردم بنیاد را دست می گیرند و با بی تفاوتی محض که عادت وابستگان است؛ آنرا سبک و نابکار جلوه می دهند. حرف های آقای قانونی از همین آفت آسیب دیده اند و از دهن او برآمده اند. هواداران جبهه ی ملی با آفرین بر احمدضیا مسعود، جنرال عبدالرشید دوستم و حاجی محمد محقق که پایگاه نیروی

ملی در افغانستان را با تشکیل جبهه ی ملی نیرومند ساخته اند، بحال دکتر عبدالله، احمدولی مسعود، قانونی که بسیار موزیانه و ناجوانمردانه در آسیاب ناخوردندان آب می ریزند، تأسف میکنند.

ما از رهبران و صفوف آگاه ائتلاف ملی که در گذشته با هم بوده ایم، جسورانه میخواهیم، به حوادث سیاسی از جایگاه مصلحت مردم نظر کنند، نه از پایگاه منفعت خود. شرکت نکردن آنان در کنفرانس برلین، ضعف درک ملی آنهاست. ترک کردن کنفرانس فقط بدلیل عدم درک آن صورت گرفته است.

شرکت نکردن مسوولان ائتلاف ملی هشدار مارشال فهمیم به دکتر عبدالله و قانونی بوده است.

لذا آنها مجبوراً از شرکت در آن نشست سیاسی پرهیز کرده اند.